

Kommentar, hæve af ankesag, tonnageskat - mellem forskellige destinationer, Vestre Landsrets dom i SKM2023.43.VLR

Dato for udgivelse	04 Mar 2024 07:25
Dato for afsagt dom/kendelse/ afgørelse/ styresignal	10 Jan 2024 13:51
SKM-nummer	SKM2024.120.SKAT
Myndighed	Skatteministeriet
Ansvarlig styrelse	Skattestyrelsen
Sagsnummer	2022-13957
Dokument type	SKM-meddelelse
Overordnede emner	Skat
Overemner-emner	Tonnageskat
Emneord	Kommentar, hæve af ankesag, tonnageskat – mellem forskellige destinationer, Vestre Landsrets dom i SKM2023.43.VLR
Resumé	<p>Skatteministeriet har hævet ankesag for Højesteret. Skatteministeriet havde anket SKM2023.43.VLR.</p> <p>Sagen angik, om transport af bunkerolie til skibe på havet (på forhånd aftalte GPS-destinationer) opfylder betingelsen i tonnageskattelovens § 6, stk. 1, 1. pkt., om, at aktiviteter omfattet af tonnageskatteordningen skal ske "mellem forskellige destinationer". Sagen vedrørte indkomstårene 2010-2013.</p> <p>Landsrettens flertal udtalte, at ikke alene transport mellem havne eller anlæg/strukturer på kontinentalsoklen er omfattet af tonnageskatteloven. Transport af bunkerolie til skibe på havet (supply-sejlads) opfylder ligeledes betingelsen i tonnageskattelovens § 6, stk. 1, 1. pkt.</p> <p>Ved vurderingen af, om dommen skulle ankes til Højesteret, blev det tillagt afgørende vægt, at Kommissionens beslutning om godkendelse af tonnageskatteordningen (marts 2002) efter Skatteministeriets opfattelse ikke omfatter supply-sejlads, og der derfor kunne være en risiko for, at Kommissionen ville rejse en sag om tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte, hvis dommen ikke blev anket. Skatteministeriet har hævet ankesagen for Højesteret, da Kommissionen efterfølgende uformelt har tilkendegivet ikke på eget initiativ at ville rejse en sag vedrørende indkomstår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2017.</p>
Hjemmel	Tonnageskatteloven (§ 6, stk. 1, 1. pkt.)
Reference(r)	Tonnageskattelovens § 6, stk. 1, 1. pkt.
Henvisning	Den juridiske vejledning 2023-2, afsnit C.D.8.8.3.1.1 .
Henvisning	Den juridiske vejledning 2023-2, afsnit C.D.8.8.3.1.1 .

Sagen angik, om en række selskabers transport af bunkerolie til skibe på havet (supply-sejlads) opfylder betingelsen i tonnageskattelovens § 6, stk. 1, 1. pkt., om, at aktiviteter omfattet af tonnageskatteordningen skal ske "mellem forskellige destinationer". Sagen vedrørte indkomstårene 2010-2013.

Tonnageskatteordningen blev indført ved lov nr. 264 af 8. maj 2002. Ordningen udgør statsstøtte og blev derfor i marts 2002 godkendt af Kommissionen (C(2002)931fin). Kommissionens godkendelse af ordningen var baseret på EF-retningslinjerne for statsstøtte til søtransportsektoren fra 1997, der tager udgangspunkt i definitionen af tjenesteydelser inden for søtransport, som følger af Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 og Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92, som efter Skatteministeriets opfattelse ikke omfatter supply-sejlads.

Landsskatteretten fandt i afgørelser af 19. november 2020 (hvoraf en er offentliggjort som [SKM2020.10.LSR](#)), at transport af bunkero-lie til skibe på havet kan anses for transport af gods mellem forskellige destinationer, jf. tonnageskattelovens § 6, stk. 1, og således er omfattet af tonnageskatteloven. Landsskatteretten bemærkede særligt, at retten ud fra et samfundsmæssigt hensyn ikke fandt, at det havde været Kommissionens hensigt at afskære bunkervirksomhed fra tonnageskatte-ordningen.

I overensstemmelse med retssagsvejledningen indbringer Skatteministeriet kun Landsskatterettens kendelser for domstolene (eller anker tabte domme), hvis det er vurderingen, at det er overvejende sandsynligt, at der vil kunne opnås et ændret resultat, og hvis der er tale om et principielt spørgsmål, eller der foreligger særlige grunde.

Skatteministeriet indbragte Landsskatterettens afgørelser for domstolene, da tonnageskattelovens § 6, stk. 1, 1. pkt., og Kommissionens 2002-godkendelse af tonnageskatteordningen efter Skatteministeriets opfattelse ikke omfatter supply-sejlads. Det var derfor vurderingen, at der kunne være en risiko for, at Kommissionen ville rejse en sag om tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte, hvis afgørelserne ikke blev indbragt for domstolene, og at sagen derfor var principiel.

Sagen blev henvist til Vestre Landsret, der afsagde dom den 15. august 2022, [SKM2023.43.VLR](#) (se om dommen nærmere nedenfor). Vestre Landsret fandt - som Landsskatteretten - at supply-sejlads er omfattet af tonnageskattelovens § 6, stk. 1, 1. pkt.

Skatteministeriet ankede Vestre Landsrets dom af de samme grunde, som havde begrundet indbringelsen af Landsskatterettens afgørelser for domstolene.

Skatteministeriet anmodede med henvisning til artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 Højesteret om at indhente en udtalelse fra Kommissionen om forståelsen af 2002-godkendelsen af tonnageskatteordningen. Denne anmodning blev ikke imødekommet, og Skatteministeriet anmodede derfor selv Kommissionen om en sådan udtalelse med henblik på fremlæggelse af udtalelsen under retssagen. Kommissionen ønskede dog under henvisning til, at Højesteret er forpligtet til at forelægge spørgsmål for EU-Domstolen, hvis fortolkningen af EU-retten er forbundet med tvivl, ikke at afgive en udtalelse til Skatteministeriet i sagerne. Kommissionen har imidlertid uformelt tilkendegivet ikke på eget initiativ at ville rejse en sag vedrørende spørgsmålet, om anvendelse af tonnageskatteordningen på indkomstår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2017, udgør ulovlig statsstøtte.

Landsrettens dom

Efter tonnageskattelovens § 6 er det bl.a. et krav for, at et rederi kan blive omfattet af tonnageskatteloven, at der er tale om transport af passagerer eller gods (rederivirksomhed) mellem forskellige destinationer. Det fremgår ikke nærmere af forarbejderne til bestemmelsen, hvad der forstås ved, at transporten skal være udført mellem forskellige destinationer, og efter bestemmelsens ordlyd fandt landsretten derfor, at kriteriet om transport mellem forskellige destinationer må forstås bredere end blot transport mellem havne og anlæg/strukturer på kontinentalsøjlen. Landsretten lagde vægt på, at det fremgår af forarbejderne til tonnageskatteloven, at det overordnede formål er at sikre danske rederiers internationale konkurrenceevne, og henviste til, at der efter forarbejderne ikke er holdpunkter for at antage, at supply-sejlads ikke skulle omfattes af loven.

Landsretten fandt desuden, at Kommissionens beslutning om at anse de oprindelige danske regler om tonnageskat som værende i overensstemmelse med EU-reglerne om statsstøtte ikke indebar en sådan begrænsning, at supply-sejlads ikke var omfattet af tonnageskatteloven. Derudover lagde landsretten vægt på, at det i øvrigt ikke fremgår klart af Kommissionens beslutning, hvad der skal forstås ved destinationsbegrebet. Herefter, og under hensyn til Kommissionens praksis om godkendelse af statsstøtteordninger til søtransportsektoren, fandt landsretten, at EU-retten ikke understøtter en fortolkning, hvor transport af passagerer eller gods (rederivirksomhed) mellem forskellige destinationer alene omfatter transport mellem havne eller anlæg/strukturer på kontinentalsøjlen.

Landsretten fandt derfor efter en samlet vurdering, at transport af passagerer eller gods (rederivirksomhed) mellem forskellige destinationer, jf. tonnageskattelovens § 6, også omfatter sejlads til og mellem destinationer (GPS-koordinater) på havet.

Det bemærkes, at et mindretal - i overensstemmelse med det af Skatteministeriet anførte - fandt, at tonnageskattelovens § 6, stk. 1, må fortolkes på den måde, at den som udgangspunkt alene omfatter transport af passagerer og/eller gods mellem forskellige destinationer af en sådan mere fast karakter, som beskrevet i Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 og Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92.

Skatteministeriet udtaler

Skatteministeriet har hævet ankesagen for Højesteret, da det ved vurderingen af, om Vestre Landsrets dom skulle ankes, som nævnt blev tillagt afgørende vægt, at Kommissionens beslutning om godkendelse af tonnageskatteordningen (marts 2002) ikke efter Skatteministeriets opfattelse omfatter supply-sejlads. Da Kommissionen nu uformelt har tilkendegivet ikke på eget initiativ at ville rejse en sag om eventuel ulovlig statsstøtte vedrørende indkomstår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2017, har Skatteministeriet fundet, at risikoen for en statsstøttesag ikke kan begrunde en videreførelse af ankesagen.

Derudover er det indgået i beslutningen om at hæve ankesagen, at sagerne vedrører en problemstilling, der reelt alene har betydning for indkomstår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2017. Ordningen blev således udvidet ved lov nr. 1886 af 29. december 2015, som ændret bl.a. ved lov nr. 1582 af 27. december 2019, og der er efter Skatteministeriets opfattelse ikke tvivl om, at supply-sejlads er omfattet af tonnageskatteloven for indkomstår påbegyndt den 1. januar 2017 eller senere.